

کفر از آنست که نصیحت پیشتر خوبان دوری بکسی در نصیحت قبول ایل مراد مال و جمال
خود را اولن خاطر لکن نصیحت در چشم بر دو ز حال تو که در دست حسن شکر
خاکدن چشم بود و اولهون که حسن میدانند بیستی را تو که بر آرزو و خود
شد کرد بر بیستی سوردی که ماه و خورشید و دست التی خطاب حرف
که عشق بیستی ایلیم که و افتاب و قوری رفیع در آتش زهر را تو که در
خواب خوش را ایلیم اولن زهر آتش و با خضی با قیصر در کافرانین خود
بشینه بیدار بودی ایلیم حافظ بودی که آت و یوری یعنی ریای تو که ایلیم که
سعادت بود پس مراد را ایلیم اولن طاعت آتش سب اولور و بکدر و **و اما**
گفته بود که شدی بنایش ای ماه تو ماه نومات سنا طاعت کند که دیدی
از طاق ابروان شسته شرم یاد تو بنم ایلیم اولور طاقین سکا شرم اولسون بودی
طاق بونست که در حراب معناسه و دشمن در معارضه و طاق قیر نه که واقع اولور
که ماه نو مراد در ایلیم که کتبه آتش در کتبه نیک فاعل چادر خطاب ساکن شدی
در که حال صانع قویوب جان خصم عه میل ایلیم عمر نیست تا دم ز اسیران
زلف شسته بر عمر در که کلمه سنگ زلفک اسیر لادن در حامل حفظ طاعت
یا ازان خود شسته کند و مارانک جان حفظنن حامل ایل خطاب حشمت در ماران
ون مراد هر ایلیم در مؤثرش عقل خنددی زلف یار مارک سیاه زلفه
عقل عطری صافه کاجی از آرزو ناله هکتی بیخود زمرالاندیک ناله هکتی
بایرم از بییه در مراد عقل معاشل سرالحمیه یا نیست لاشی ایلیم که بیاید
باردن مراد خود در برینت و عقل معاشی عطرن شبیه آتش در چشم و کاف
و چشم درین کتبه کتبه راز و ما و صهرش بولسی هر چه ده که مراد
و دنیا در آنکه شود ایمان که رازش موسیم در تو اول وقت عیان اولور که

کفر و بونست
صفت معنا
سینه در

هم اولن
تجرب معنا
سینه در

حصا و وقتی آبرشته مراد و ساره اولن عشق و طاعتک شرمایی آفرین ظاهر
اولور در بکدر ساجی نیار باوه که عزیزی بکومت ای سانی شراب کتور که
سکا بر مردیم از دستر آفرین و سینه ماه تو اسکی لدر که سرتدن و ماه
نوک سیر نون مراد بولک هر برسی مرغان کن ایچون خلق اولور عشق آفرین
نیم که قران عظیمه و واقع اولور در سلوک کن عین الالهه ناله می تو آتش کتبه
و ایچ شکل جلال هر سرت سینه بونست بلال شکل هر ایلیم شکر نشان
و بر از آفرین سیک و نون کلاه تو سیک تا صدن و نون کلامی
نرکتدن سیک کتور کتبه نام هر بادشاک اوعلی در که آن دیو هلاک آتش در
از داد فارینیک فتحی ایلیم هر بادشاک کلامی در حافظ خطاب پیر معان
ماعن و حاست ایلیم حافظ مرشدک ضای ماعن و کافر در پس حدیث عشق
بر و خوان زو شسته عشق حدیثک درسی انون معکم ایلیم و انون کتبه ایلیم
حرف الحما ای که با سلسله زلف در آرزو آمد ای که که زلف دراز
دیگر ایلیم کتبه سن فرشته با و که دیوانه نواز آند و سکا نصرت اولور
که دیوانه ای ایلیم ایلیم کتبه سن خطاب مرشد در کتبه ماسوی سواد ایلیم
نخون اولور در کاه خدادن دوراد کتبه و یا صنت و عشق ایلیم علاج ایلیم
خلاص ایلیم ساجی ناز تو کتبه و بگردان عادت بر کتبه ناز سیر
و عار کتبه نون ایلیم چون پیر سندن از باب نیار آند و چون که ارباب سنازی
سورده کتبه سن خطاب مرشد در که انون مرید را بچون دفع و ملائمت کتبه
ایلیم پیرس مالای تو سیر نیم چه بصلی و چه کتبه سکا قریه که ایلیم اولور
نیم صبح ایلیم و نون کتبه ایلیم یعنی بو که حال بیک که هر حال از آند و ناز آند
زیر اهر حال در نازه هر کتبه کتبه سن یعنی بر است سنا مرشد خطاب در

آفتاب
خطاب
کتبه

صا صا